జీతం జీవితం

పోట్లూరు సుబ్రహ్మణ్యం

రాజారావు భార్య వంటింట్లోంచి మెల్ల మెల్లగా సుప్రభాతం వినిపిస్తోంది సణుగుడు రూపంలో ఇద్దరు పిల్లలు ఇడ్లీలు గబగబా నోట్లో కుక్కుకొని స్కూలుకు బయలు దేరారు ఒకడు అయిదవ క్లాసు, రెండవ వాడు మూడో క్లాసు చదువుతున్నారు రాజారావు అరువు తెచ్చుకొని చదివిన పేపరు మడచి స్కూలుకు పోయే పెద్ద పిల్లవాడిచేత పక్కింటికి పంపించాడు వాడు పేపరు పక్కింట్లో ఇచ్చి వచ్చి తండ్రి కెదురుగా నిలబడ్డాడు తమ్ముడితో సహా

నాన్నా! స్కూలుకు పోతున్నాం" అన్నాడు

వాళ్ళు స్కూలుకు వెళ్ళేప్పుడు పాకెట్ మనీ క్రింద చెరొక అర్ధ రూపాయ ఇవ్వడం రాజారావుకు అలవాటు అందుకే ఆగారు నెలలో ఆఖరు రోజులు కావడంచేత రాజారావు చేతిలో డబ్బులు మెలగడంలేదు

బాబూ రెండు రోజుల్లో జీతం వస్తుంది తరువాత ఇస్తానుగా ఈ రోజుకు స్కూలుకు వెళ్ళండి అనునయంగా అన్నాడు

వాళ్ళు వినలేదు కొద్ది సేపు ఏడ్చారు రాజారావు వాళ్ళను బ్రతిమాలి స్కూలుకు పంపించేసరికి తల ప్రాణం తోకకు వచ్చింది

అంతలో వంటింట్లోంచి అతని భార్య వచ్చింది "ఏమండీ మార్కెట్టుకు వెళ్ళి కూరగాయలు తెండి కిరాణా సరకులు కూడా అయిపోయాయి చెప్పడం ఇష్టం లేనట్లు, చెప్పక తప్పదన్నట్లు చెప్పింది

రాజారావు రెండో విషయం విననట్లు మౌనంగా చేతి సంచీ అందుకొని బయలుదేరాడు, ఇక ఎక్కువ సేపు ఉంటే ఎన్ని సమస్యలు వచ్చి పడుతాయోనని

రాజారావు జీవితాన్ని పరిశీలిస్తే చాల విచిత్రంగా ఉంటుంది అతని నెల జీవితాన్ని నాలుగు భాగాలుగా విభజించి చూస్తే ఒక్కో వారం ఒక్కో పాత్రలో మనకు కనిపిస్తాడు అతని దృష్టిలో మొదటి వారం గోల్డన్ వీక్, రెండవ వారం సిల్వర్ వీక్, మూడవ వారం కాపర్ వీక్, నాలుగవ వారం ఐరన్ వీక్

గోల్డన్ వీక్

ఈ వారంలో రాజారావు డైనమిక్ హీరో పాత్ర ధరిస్తాడు ఇది నెలలో మొదటి వారం జీతం తీసుకొన్న రోజునుంచి మొదలవుతుంది ఈ వారంలో రాజారావు బంగారు బాబులా తన జీవితాన్ని గంట నొక నిముషంగా గడిపేస్తాడు మొదటి తేదీ జీతం తీసుకోగానే ఒక కె జి స్వీట్సు కొంటాడు తరువాత పది రూపాయలకు పండ్లు, ఒక రూపాయకు పూలు కొంటాడు సైకిలు ఆఫీసులో పడేసి జల్సాగా ఆటోలో ఇంటికి వస్తాడు

డియర్ విమలా నువ్వు నా దేవతవు" అంటూ భార్య తలలో పూలు తురుముతాడు

"ఒకేసారి ఇన్ని స్వీట్సు దేనికండీ నెలాఖరు వరకూ ఇబ్బంది లేకుండా గడపాలికదా"

"విమలా మనమేమీ లక్షాధికారులం కాదు రోజూ జాలీగా ఉండడానికి ఉన్నప్పుడే అనుభవించాలి

"పిల్లలు ట్యూషనునుంచి ఇంకా రాలేదండీ"

నే వెళ్ళి తీసుకొస్తానుండు అంటూ వాళ్ళ కోసం బయలుదేరుతాడు ఆ రోజంతా పిల్లల్ని ముద్దు మురిపాలతో ముంచేస్తాడు వాళ్ళచేత దగ్గరుండి స్వీట్సు తినిపిస్తాడు

వాళ్ళు ఆ రాత్రి గారాలు పోతూ తమ కోర్కెలన్నీ బయట పెడుతారు అన్నిటికీ ఆనందంగా అంగీకరిస్తాడు వాళ్ళకు రోజూ ఇచ్చే పాకెట్ మనీ కంటే ఎక్కువ ఇస్తాడు

ఆ రాత్రి భార్యను ఆనంద తరంగాల్లో ముంచి వేస్తూ "విమలా రేపు సినిమాకు టికెట్లు రిజర్వు చేయించాను ఒక గంట పర్మిషను పెట్టి వస్తాను అందరం సినిమాకు వెల్దాం హోటల్లోనే భోజనం అంటాడు

భర్త ఇంత ఆనందంగా కోరుతుంటే ఎందుకు కాదనడం అనుకొంటుంది విమల ఒకవేళ కాదన్నా భర్త తన మాట వినడని విమలకు తెలుసు అటువంటప్పుడు అతనికనుకూలంగా అతన్ని ఉత్సాహ పరచడమే మేలనుకొంటుంది

మరుసటి రోజు ఉదయాన్నే కిరాణా కొట్టు దగ్గర కిరాణా సరుకులు తెచ్చి పడేస్తాడు ఇంటి బాడుగ, మిగతా ఖాతా పద్దులన్నీ చెల్లిస్తాడు అంతా పోను రెండు, మూడు వందలకంటే ఎక్కువ మిగలదు సామాన్యంగా "ఆ సాయంత్రం ఆఫీసుకు పర్మిషను పడేసి ఆనందంగా ఇంటికి వస్తాడు

"విమలా ఇంకా రెడీ కాలేదా ఆటో కూడా తీసుకొచ్చాను" అంటాడు

"ఆటో దేనికండీ డబ్బు దండుగ రిక్షాలో వెల్దాం" అంటుంది విమల బాధగా.

"రిక్షాలో కూర్చుంటే నడుములు విరిగి పోతాయి ఇక మాట్లాడకు"

ఆ సాయంత్రం అందరూ సినిమా చూసి, హోటల్లో భోంచేసి మళ్ళీ ఆటోలో ఇంటి కొస్తారు ఆ రాత్రి అంతా కలిపి ఖర్చు యాభై

ఆఫీసులో కూడా ఇంతే తన కొలీగ్స్‌ని కాఫీకి, టీకి ఆహ్వానిస్తూ ఉల్లాసంగా కనిపిస్తాడు

"హల్లో సుమతీ అలా కాఫీకి వస్తావా" అంటూ టైపిస్టును ప్రత్యేకంగా పిలుస్తాడు ఇంగ్లీషు అంటే పడి చచ్చే ఆమెకు తను చూసిన ఇంగ్లీషు సినిమాల గురించి గంటలు గంటలు" ఉపన్యసిస్తాడు ఆ సమయంలో సెక్షన్‌హెడ్ చీవాట్లు కూడా ఇతని వజ్ర శరీరాన్ని ఛేదించలేవు

ఇక ఇంటి దగ్గర బంధువులు వస్తే సరేసరి వాళ్ళను విందు వినోదాలతో ఆనంద పరుస్తాడు వేయేల అతని జీవితం వినీలాకాశంలో ముందుకు చొచ్చుకు పోయే బోయింగ్ విమానంలా ఉంటుంది

సిల్వర్ వీక్

క్రమేణా రాజారావు రెండవ వారంలో ప్రవేశిస్తాడు దీన్ని అతను సిల్వర్ వీక్‌గా భావిస్తాడు ఈ వెండి వారంలో డబ్బుకు పెద్దగా లోటుండదు జల్సా చేయడు కాని ఈ వారం ఇబ్బంది లేకుండా గడిపేస్తాడు మొదటి వారంలో నాలుగు మూరలు పూలు కొనే రాజారావు, ఈ వారంలో ఒక మూర పూలు మాత్రమే కొంటాడు

సాయంత్రం ఆరు గంటలకు వస్తాడు రాగానే విశ్రాంతిగా ఈజీఛెయిర్‌లో వాలుతాడు

"మీరు ఈమధ్య పిల్లలకు స్వీట్స్ తేవడం లేదు రేపు నేనయినా చేస్తాను" అంటుంది భార్య

"స్వీట్సు దేనికి బిస్కెట్లు తెచ్చాను గాని వాటిని తినమను" అంటూ కూర్చొంటాడు

"పిల్లలు ట్యూషనుకు వెళ్ళి చాలసేపయింది ఏమిటో ఇంకా రాలేదు"

"ప్రతి దానికి కంగారు పడకు వాళ్ళొక్కడికి పోరు వస్తారులే" భార్యమీద విసుక్కొంటాడు

ఆ వారమంతా రోజులు అలా గడుస్తుంటాయి

"విమలా రేపు సినిమాకి వెల్దామా"

"టికెట్లు రిజర్వు చేయించారా"

"టికెట్లు రిజర్వు చేయించడం దేనికి నే చెప్పే సినిమా రిలీజయి చాల రోజులయింది కరెంటు బుకింగు దొరుకుతుంది

ఒకప్పుడు రిక్షాలో ఒళ్ళు హూనమవుతుంది అన్నవాడే రెండు రిక్షాలు మాట్లాడుతాడు ఒక రిక్షాలో తనూ పెద్దవాడు కూర్చుంటారు రెండవదాంట్లో భార్య, చిన్న పిల్లవాడు కూర్చుంటారు

ఆ రాత్రి సినిమా చూసి భోజనానికి ఇంటికే వస్తారు

అంతకుముందు భార్య చేత బట్ట లుతికించనివాడు, ఈ వారంలో ఇంటి దగ్గర భార్య లంగాలూ, బనీన్లు, బ్రాలు బావి దగ్గర ఉతుకుతుంటే కాదనడు మౌనంగా చూస్తుంటాడు ఆఫీసులో స్నేహితులు పిలిస్తేనే హోటలుకు వెడతాడు అదీ వాళ్ళు బిల్లు చెల్లించేట్లుగా ఉంటేనే

ఏమండీ ఈమధ్యన మీరు నన్ను కాఫీకి పిలువడం లేదు కారణం" గారాలు పోతూ అడుగుతుంది టైపిస్టు సుమతి

సారీ సుమతీ లెటజ్‌గో" అంటాడు

ఇద్దరు కాంటిన్‌లో కూర్చుంటే ఇతనికంటే ఎక్కువ సుమతే మాట్లాడుతుంది బిల్లు రాజారావే పే చేస్తాడు

ఇద్దరూ మౌనంగా తిరిగి వస్తారు

ఆఫీసులో హెడ్ క్లర్కు ఏమయినా అంటే తలవంచుకొంటాడు ఎదురు మాట్లాడడు

ఎప్పుడు వచ్చారు అంటూ ముక్తసరిగా పలుకరిస్తాడు వచ్చిన బంధువుల్ని

వాళ్ళేవయినా మాట్లాడితే ఊ ఆ " అంటూ ముభావంగా జవాబు చెపుతాడు

ఎక్కువ మాట్లాడితే ఎక్కడ శాశ్వత నివాసం ఏర్పరచుకొంటారోనని అతని భయం

అతని జీవితంలో మొదటి వారం ఆకాశంలో పయనించే బోయింగ్ విమానముయితే, ఈ వారంలో అతని జీవితం నున్నని సిమెంటు రోడ్డు మీద వంద మైళ్ళ వేగంతో పరుగెత్తే కొత్త ఇంపాలా కారు లాగుంటుంది

కాపర్‌వీక్

రాజారావు జీవితం మూడవ వారంలో ప్రవేశించగానే అతని జీవిత విధానమే మారిపోతుంది ప్రస్తుతం ప్యూపా దశలో ఉంటాడు ఇప్పుడు అతని జీవితం గతుకుల రోడ్డు మీద నడచే రిక్షా లాగుంటుంది ప్రతి క్షణమూ నలు వైపులనుంచీ ఒడిదుడుకులు తగులుతూ ఉంటాయి అయినా తన పరిధిలోనే తను ముడుచుకు కూర్చుంటాడు వీలున్నంత వరకు మౌనాన్ని పాటిస్తాడు కదిలిస్తే విసుక్కుంటాడు

ఏమండీ మీరు తెచ్చిన సామాన్లు నిండు కొస్తున్నాయి ఇక రెండు మూడు రోజుల కంటే ఎక్కువ రావు భార్య పరిస్థితి తెలియ జేస్తుంది

ఇది కూడా నాకు చెప్పాల్నా పొదుపు అనేది మనిషికి ముఖ్యం జాగ్రత్తగా ఆ మూడు రోజుల సరకుల్ని నెలాఖరు వరకు సర్దాలి దాన్నే గృహస్థ ధర్మ మంటారు

ఏం చేయమంటారండి రెండు మూడు రోజుల్లో వస్తున్నట్లు మా అమ్మ ఉత్తరం కూడా వ్రాసింది

"ఖర్మ వస్తానని రాసిందీ దీర్ఘం తీస్తాడు, అత్తగారి ముందు తన లేమి తనం ఎక్కడ బయట పడుతుందోనని భయపడుతూ ఎక్కడయినా అప్పు తెచ్చి ఈ వారం జాగ్రత్తగా లాగెయ్యాలని నిర్ణయించుకొంటాడు

ఈవారంలో రాజారావు అప్పుల వేట ప్రారంభమవుతుంది ఒక వైపు అహం అడ్డు వస్తే, ఇంకో వైపు అవసరం ఎదురు చూస్తుంటుంది ఈ రెండు పరిస్థితుల మధ్య రాజారావు గిజగిజలాడి పోతాడు

బావి దగ్గర బట్టలు ఉతికే భార్యతో మనమిక లాండ్రీలను మరచిపోవాలి అన్ని బట్టలూ ఇంటి దగ్గరే ఉతుకు అంటాడు

ఆమెకు ఆ రోజు నుంచి భర్త బట్టలు, తన చీరెలు, పిల్లల చొక్కాలు ఉతకడంతోనే పొద్దస్-

మానం గడచి పోతుంది

పిల్లలు ఏది చేసినా చీటికి మాటికి ఉగ్రుడై పోతాడు "గాడిదల్లారా ఏమిట్రా మీ అల్లరి గలబా చేసారంటే వీపు పేలిపోతుంది అంటాడు

ఎప్పుడయినా పిల్లల బలవంతం మీదనో బార్య కోరిక మీదనో సినిమాకు వెళ్ళాల్సి వస్తుంది అందరికీ ఒకే రిక్షా మాట్లాడుతాడు

"ఒక్క రిక్షాలో నలుగురం ఎలా పోగలమండీ

"ఎలాగో సర్దుకు పోవాలి ప్రతిదీ మనకు సౌకర్యంగా ఉండాలంటే ఎలా అంటాడు భార్య మాటలకు విసుక్కుంటూ

నలుగురూ ఒకే రిక్షాలో కూర్చుంటారు రాజారావు పెద్ద వాడ్ని ఒళ్ళో కూర్చో బెట్టుకొంటే చిన్నవాడు తల్లి ఒళ్ళో కూర్చుంటాడు వచ్చేప్పుడు కూడా అందరూ ఒకే రిక్షాలో వస్తారు

ఆఫీసులో కూడా ఆ వారంలో లేనిపోని గాంబీర్యం తెచ్చుకొని గడుపుతాడు

"ఏమండీ సుమతిగారూ ఈ రోజు మీరు టీ ఇప్పించండి మీ చేతి టీ త్రాగాలని ఎందుకో బుద్ధి పుట్టింది" అంటాడు లేని చిరునవ్వు తెచ్చిపెట్టుకొని

"ఓ ఎస్ అలాగే ఈ వారమంతా నేనే టీ ఇప్పిస్తాను రండి" అంటుంది టైపిస్టు సుమతి అతని మాటలకు పొంగిపోయి

ఈ వారంలో సెక్షన్ హెడ్ ఏదయినా మాట్లాడితే ఎదరు తిరిగి మాట్లాడుతాడు ఎక్కువగా సాయంత్రాలు పార్కులో గడిపేస్తుంటాడు ఇంటికిపోతే అది లేదు, ఇది లేదు అనే భార్య కామెంట్ల కంటే ఇక్కడ ప్రశాంతంగా ఉంటుందను కొంటాడు

ఐరన్ వీక్

ఈ వారం అతనికి చీకటి రాత్రిలా కనిపిస్తుంది అతనికి ప్రతి రోజూ తను గోల్డన్ వీక్‌లో గడిపిన స్వర్ణ యుగం గుర్తు కొస్తుంటుంది నెలకు ముప్పై

జీతం - జీవితం

రోజులు సరాసరి కనుక ఐరన్ వీక్‌లో ఇంకో రెండు రోజులు వచ్చి చేరుతాయి. మూలిగే నక్క మీద తాటి పండు పడ్డట్లు ఈ వారాన్ని ఇంకో విధంగా లాంగెస్ట్ వీక్ అని కూడా వర్ణించవచ్చు

ఈ వారంలో రాజారావు యుద్ధంలో ప్రాణంమీద చివరి ఆశతో పోరాడే సైనికుడిలా గడుపుతాడు చెడిపోయిన కారుని వెనుకనుంచి నెట్టినట్లు రోజులు ఇతణ్ణి నెట్టుకు పోతాయి గడ్డం పెంచుతాడు ముఖంలో ట్రాజెడీ ఫీలింగ్స్ పెడతాడు రాబోయే జీతం గుర్తు తెచ్చుకొని ఒకింత తృప్తి పడుతూ గడుపుతాడు

అవసరానికి అప్పిచ్చే నాథుడు ఒక్కడూ కనిపించడు అడిగి అందరిచేతా లేదనిపించుకోవాల్సి వస్తుంది అతని భార్య, ఇరుగమ్మ పొరుగమ్మ దగ్గర గిన్నెల్తో అరువు అందుకొని సంసారం నెట్టుకొస్తుంది తండ్రి భీకరాకారం చూసి పిల్లలు కూడా దగ్గరకు రావడానికి భయపడుతారు

నిన్న నెల్లూరుకు వెళ్ళానోయ్ రాజారావ్ మీ దూరపు బంధువు సన్యాసిరావు కనిపించి ఇరవై ఎనిమిదో తేదీ ఇక్కడకు వస్తున్నట్లు చెప్పమన్నాడు సెక్రటేరియట్‌లో ఏదో పనుందట" అన్నాడనుకోండి పక్కింటి పెద్ద మనిషి

"అరెరె మేము ఈ వారమంతా మా అత్తగారి ఊరికి వెళుతున్నామే నెలాఖరు వరకు రాము ఆ విషయం వ్రాస్తాను అంటూ ఆ విషయం వ్రాసేంత వరకు రాజారావుకు తృప్తి ఉండదు

ఏమండీ ఈ రోజు సినిమాకు పోదామండీ చాల మంచి సినిమా అట "

"ఇప్పుడు లేదులే విమలా ఒకటవ తేదీ తరువాత పోదాం

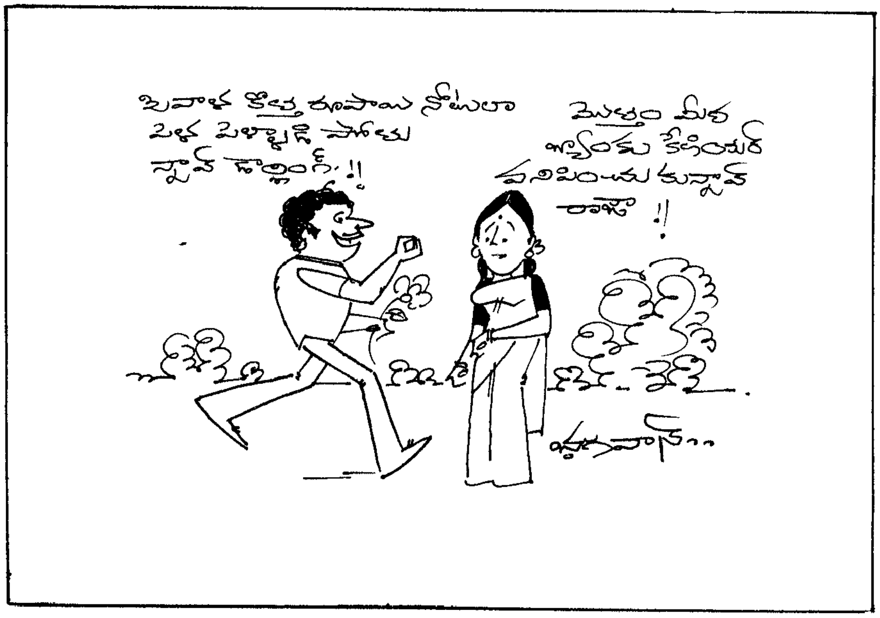

ఈ రోజుతో సినిమా ఆఖరుట పిల్లలు ఊరుకోవడం లేదు

నన్నేం చెయ్యమంటావు ఇప్పుడు డబ్బెక్కడిది

ఏమో నాకేం తెలుసు మూతి ముడుచుకొంటుంది

బర్త ఆఫీసుకు వెళ్ళేంత వరకూ రుసరుస లాడుతూనే ఉంటుంది మద్యాహ్నం భోజనాని కొచ్చినా పలుకదు పిల్లలు కూడా తండ్రి వైపు కోపంగా చూస్తారు తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఆరోజు సినిమాకు తీసుకు పోతాడు।

రాజారావు రిక్షా ప్రసక్తే ఎత్తడు బార్య కూడా అతనికి బయపడి మాట్లాడదు సిటీ బస్సు పట్టుకొని సెంటర్లో దిగి అక్కడనుంచి నడచి పోతారు ఎంత దూరమైనా

గలగల మాట్లాడే రాజారావు ఈ వారమంతా ఏదో పోగొట్టుకున్నవాడిలా దిగులుగా ఉంటాడు ఒక వైపు ఫైల్సూ, ఇంకో వైపు కేలెండరూ ఉంటాయి ఒకటవ తేదీకి రోజులు లెక్క పెడుతూ ఉంటాడు

"చాల దిగులుగా కనిపిస్తున్నారు ఏవైనా అవాంఛనీయ సంఘటనలు జరిగాయా అంటుంది టైపిస్టు సుమతి

ఏం చెప్పడానికి తోచక "అవును మా దూరపు బంధువొకాయన పోయాడు" అంటాడు

ప్రతిసారీ అలా చెప్పలేడు కదా, ఒకసారి భార్యకు బాగు లేదని, ఇంకోసారి తల్లికి బాగులేదని ఇలా రక రకాలుగా చెప్పి తప్పించుకొంటూంటాడు పంక్చరయిన సైకిలు ట్యూబుకు ఎంత గాలి కొట్టినా నిలువనట్లు, అతను తెచ్చే చిల్లర అప్పులు ఏ మూలకూ చాలవు

* * *

మార్కెట్‌కు వెళ్ళి ఏదో కొన్నాడనిపించి ఇంటి వైపు నడక సాగించాడు అదే నెల మొదటి రోజుల్లో అయితే కూరగాయలు సంచి నిండుగా వేసుకొని ఈల వేసుకొంటూ ఇంటికి వచ్చేవాడు

గత నెల జీవితపు జ్ఞాపకాలు అతన్ని వెన్నాడుతున్నాయి ఇక నుంచి జీతాన్ని నాలుగు బాగాలుగా విబజించి నెలంతా ఒకే విదంగా గడపాలని దారిలో నిర్ణయించుకొన్నాడు

రాజారావు కూరగాయల సంచీ ఇంట్లో పెట్టి సైకిలు తీసుకొని ఆఫీసుకు బయలుదేరాడు ఆరోజు నెలాఖరు ముప్పైవ తేదీ ఈరోజు గడిస్తే రేపు జీతం వచ్చేస్తుంది నెలలో ఆఖరు రోజు జీతం ఇవ్వమని గవర్నమెంటు ఎప్పుడో జి వో ఇష్యూ చేసింది కాని తమ జీతాల బిల్లులు హెడ్ ఆఫీసులో పాస్ అయి చెక్కు రావాలి అందువలన తమ జీతం ఒకటవ తేదీ వస్తుంది

రాజారావు మెల్లగా ఆఫీసులో ప్రవేశించాడు ఏమోయ్ బిల్లులు పాసయ్యాయటా" కొలీగ్ మోహనరావుని అడిగాడు

"ఆ డైరెక్టరుగారు బిల్లులమీద సంతకాలు

చేసేడట చెక్కు సాయంత్రానికల్లా వచ్చేస్తుంది "

"హమ్మయ్య చల్లని మాట చెప్పావు" అన్నాడు రాజారావు

"అవున్రా మంత్ ఎండింగ్‌కదా డబ్బులకు కట కటగా ఉంది"

రాజారావు ఫైల్సు ముందేసుకొని కూర్చున్నాడే గాని అతని మనసంతా నిముషాల్ని, గంటల్ని లెక్క పెడుతూ ఉంది ఇంకా ఇరవై నాలుగు గంటలు ఎప్పటికి గడస్తాయా, ఎప్పుడు జీతం చేతిలో పడుతుందా అని ఆలోచిస్తున్నాడు సరిగ్గా సాయంత్రం మూడు గంటలకు స్పెషలు మెసెంజరు ద్వారా జీతాల తాలూకు చెక్కు పంపాడు డైరెక్టరు రాజారావుకు ఈ వార్త ఏడు గుర్రాల రథం మీద స్వారి చేసినట్టుంది ఈ ఒక్క రాత్రి గడిస్తే చాలు అనుకొంటున్నాడు ఆ రాత్రే భార్యతో మాట్లాడి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాడు జాగ్రత్తగా జీతాన్ని వాడుతూ నెలాఖరు వరకు వర్రీ లేకుండా బ్రతకాలని

మరుసటి రోజు గంట ముందుగా ఆఫీసుకు బయలు దేరాడు ఆఫీసులో ఆ రోజు అతను ప్రతి క్షణాన్ని ఆనందంగా గడిపేస్తున్నాడు కొత్త కొత్త జోకులతో ఆఫీసునంతా నవ్విస్తున్నాడు ఎస్టాబ్లిష్‌మెంటు క్లర్కుని దగ్గరుండి బాంకుకి పంపించాడు. అతనికి సాయంగా మేనేజరు ఒకడ్ని పంపిస్తుంటే, ఇద్దరుండడం మంచిది సార్ అంటూ రెకమెండ్ చేసి ఇంకో ప్యూను కూడా వెళ్ళే ఏర్పాటు చేసాడు ఆఫీసు కాష్ జాగ్రత్తగా తెమ్మని మరీ మరీ సలహా ఇచ్చాడు

గది గుమ్మంలో అడుగుల చప్పుడయితే తల తిప్పి చూస్తున్నాడు మేనేజరు ఫైల్లో తప్పులు వెతికి తిట్టడానికి పిలిస్తే, జీతం తీసుకు వెళ్ళమని పిలుస్తున్నట్టు ఫీలవుతున్నాడు

సమయం దాదాపు మధ్యాహ్నం ఒంటి గంట అవుతుందనగా హడావుడిగా వచ్చాడు ప్యూను శంకరయ్య

ప్యూనును కౌగలించుకొన్నంత పని చేసి నాయనా శంకరయ్యా మన వాళ్ళు డబ్బు తీసుకొని వస్తున్నారా అడిగాడు ఎంతో ఆప్యాయంగా

సార్ కొంప మునిగింది ముందు మన మేనేజరుగారెక్కడో చెప్పండి వగరుస్తూ అన్నాడు శంకరయ్య

ఆయన యూరినల్సుకు వెళ్ళాడు ఇప్పుడే వస్తాడు గాని, ఏం జరిగిందో చెప్పు

ఈలోపల ఆఫీసు వాళ్ళంతా శంకరయ్య కంగారుతో కూడిన ముఖ కవళికలు చూసి భయపడ్డారు

ఏం జరిగిందో చెప్పు చెప్పు అంటూ తొందర చేసారంతా

"ఏం చెప్పమంటారు సార్ డబ్బు డ్రా చేసి బాగ్‌లో పెట్టుకొని వస్తున్నాం సార్ బాంకు దాటామో లేదో నలుగురు రౌడీలు మోహనరావుగారి చేతిలోని బాగ లాక్కొని పరుగెత్తి పక్క సందులో మాయమ్మె పోయారు మోహనరావుగారూ, ఆశీర్వాదమూ కలసి

మగాడు

వరకట్నపు
వంటకానికి
కన్నను
కరివేపాకులా
కాల్చుకు తింటున్నాడు
అవసరం తీరాక
అవతల పారేస్తున్నాడు....!

—తాతినేని తులసీమోహన్

పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వడానికి వెళ్తే విషయం చెబుదామని నేనిలా వచ్చాను" అంటూ ఏడుపు ముఖం పెట్టాడు శంకరయ్య.

అంతా దిగ్భ్రమ చెందారు. "ఈనెలకు ఇంకేమి జీతం వస్తుందిరో దేవుడో" అంటూ బావురుమన్నాడు రాజారావు.

అప్పుడే యూరినల్సుకు వెళ్ళి వచ్చిన మేనేజరు విషయం తెలియక సైక్లోనులో సర్వం కొట్టుకు పోయిన తుఫాను బాధితుడిలా ఏడుస్తున్న రాజారావును మొదట ఓదార్చి తరువాత విషయం గ్రహించాడు. వెంటనే హెడ్ ఆఫీసులో ఉన్న డైరెక్టరుగారికి ఫోను చేసి విషయం చెప్పాడు. తను శంకరయ్యను తీసుకొని పోలీసు స్టేషనుకు బయలుదేరి వెళ్ళాడు.

"అయ్యా మీ జీతాలు ఎక్కడికీ పోవు. ఓపికగా ఉంటే అర్థ రాత్రి అయినా సరే మీ జీతాలు మీకు బట్వాడా చేస్తాను" వెళ్ళేముందు దిగులు పడిన స్టాపుకు హామీ ఇచ్చి మరీ వెళ్ళాడు.

రాజారావు ఆ హామీని నమ్ముకొని ఆఫీసులోనే ఉండిపోయాడు అతనిలో ఆత్మ విమర్శ మొదలయింది ఒక నెల జీతం రాకపోతే తన పరిస్థితి ఏమిటి? రోడ్డుమీద బిచ్చగాడికి, తనకూ తేడా ఏమిటి? సంఘంలో తన విలువ ఎంత దిగజారి పోతుంది అప్పుడు గుర్తు కొచ్చింది అతనికి పొదుపు యొక్క ఆవశ్యకత ఇక నుంచి కొన్ని ఖర్చులు మానుకొని అయినా నెలకు వంద రూపాయలు పొదుపు చేయాలి అనుకొన్నాడు

రాజారావు అదృష్టం బాగుంది పోలీసులు దొంగల్ని పట్టుకొన్నారు. డబ్బుతో సహా దొంగిలించిన వారు పారిపోకుండా భయపడి ప్రక్కనే ఉన్న ఒక టీ బంకులో దూరారు పోలీసులు రోడ్డు మీద తిరుగుతూండడంతో వాళ్ళు ఎంత సేపటికి బయటికి పోరు దాంతో అనుమాన మొచ్చిన టీ బంకు ఓనరు ఆ విషయం పోలీసుల చెవిన వేశాడు

డబ్బు తెచ్చిన మేనేజరు రాజారావుతో బాటు కాసుకొని కూర్చొని ఉన్న విశ్వనాథం, రామచంద్రయ్యలకు జీతం ఇచ్చాడు అర్థ రాత్రి రాజారావు ఆటోలో ఇంటికి వెళ్ళి భార్యకు జరిగిందంతా వివరించాడు

సారీ విమలా టైమ్ లేక ఏమీ తేలేక పోయాను రేపు పిల్లలకు స్వీట్సు తెస్తాను పిక్చరుకు కూడా రిజర్వేషను చేయిస్తాను" అంటున్న భర్త నోరు మూసింది విమల

నిన్న మీరే చెప్పారుగా పొదుపు చెయ్యాలని ఇకనుంచి నెలికు ఒక్కసారే మన సినిమా ప్రోగ్రాం "

"అలాగే అంటూ అప్పటికి బెడ్ మీద వాలాడు

'దేవుడా ఆయన మనసు ఇకనయినా మార్చు ఈ సంఘటన మా జీవితాలకు గుణ పాఠం కావాలి అని దేవుణ్ణి కోరుకుంది విమల □

ఇటీవల అవనిగడ్డలో 'రాష్ట్రస్థాయి' కార్టూన్ ఎగ్జిబిషన్ జరిగింది ఈ ప్రదర్శనలో 30 మంది కార్టూనిస్టులు పాల్గొన్నారు. ప్రదర్శించిన 170 కార్టూన్లను సుమారు 5000 మంది ప్రేక్షకులు తిలకించారు ఈ సందర్భంగా ఆర్గనైజింగ్ కార్టూనిస్టు శ్రీ డి. ఎల్. ఎన్. శాస్త్రి, కార్టూనిస్టులు శ్రీ డి వి కృష్ణమోహన్, శ్రీ కె వేణు, శ్రీ లక్ష్మణబాబు, శ్రీ కె. గోపాలకృష్ణలని చిత్రంలో చూడవచ్చు